

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRU

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN	REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN	PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)
Un mes : : : : : 0'50 pesetas.	Centro Republicano Federal, Plaza Constitución número 13, Villanueva y Geltrú. Insértense ó no los escritos que se remitan á la Redacción, no se devuelven los originales	En primera plana, 0'20 pesetas linea
Un trimestre : : : : : 1'50 "		En tercera " 0'15
Número suelto : : : : : 0'10 "		En cuarta " 0'10
NÚMERO ATRASADO: : : 0'25 "		Comunicados 0'20 " "
		Rebaja á los suscriptores y según el número de inserciones.

CENTRO FEDERALISTA

SECCIÓN RECREATIVA

GRAN CONCIERTO Y BAILE

para hoy, por el aplaudido quinteto que dirige el renombrado maestro señor Tatjé.

Las señoritas serán obsequiadas con bonitos regalos.

A LAS NUEVE Y MEDIA DE LA NOCHE.

NOTA. — En el café se servirán toda clase de helados y refrescos.

OTRA. — Los helados se sirven a domicilio.

La segona Cuba

La trágica Espanya, foragitada de l'América i de l'Oceania, se queda a les darreries del segle sense cementiris per a enterrar-hi la seva joventut. Algú va creure que, no tenin els fossars que omplí d'ossos durant tants any, perdria els seus instints sinistres d'enterra-morts. Després de la desfeta, va posar-se una década parlant «regeneración».

N'hi va haver prou amb una década per a que s'oblidés la lliço terrible de 1899. Ara l'Espanya que, com diu aquell vers den Maragall, cantava com una boja vora la mar mentres partien els navilis carregats d'homes destinats als escorxadors d'Ultramar, aquella Espanya a la qual el gran poeta hagué de cridar «Adeu!», ha tornat ha trobá una terra per a fer-ne el seu cementiri i poder-hi exercir el seu ofici històric d'enterra-morts. I aquí la tenim furgant en el terror ressec de l'Àfrica, cavant-hi fosses per a la joventut.

Aqueixa ploma conservadora, pero superior i europea, que escriu amb el pseudonim d'«Andremio», acaba de dir, a propòsit d'aixó, coses punyentes i tristament certes en el «Nuevo Mundo». Diu que trenca el cor veure com han bastat quinze anys per a que'l poble i els governs d'Espanya hagin perdut la memoria de les gue-

rres colonials. I diu que's va pel camí de fer de la zona nord del Marroc lo pitjor que d'ella podia ferse: UNA SEGONA CUBA.

Complint el plan de la gent de Madrid, van camí del Marroc els soldats i els burócrates. Els soldats van per a deixar-hi la sang, la salud, la vida. Els burócrates hi van per a emportar-se'en les maletes plenes.

L'història se repeteix. Com ha escrit recentment Gabriel Maura, l'Espanya es un país que's caracteritza per l'incapacitat de treure profit de les lliçons de l'història. Les tropes marxen; s'obtenen victòries brillants cada dia, i cada dia la situació es més greu; se fan més morts y ferit a l'enemic que no pas homes té en armes; els vaixells ambarranquen o están inservibles. El desgavell més espantós regna en els serveis relatias a la guerra. Tot, tot igual que quan la darrera guerra de Cuba. Per a que'ls fets actuals s'hi assemblin encare més, ja's parla d'enviar a dirigir la campanya al general Weyler...

(De *El Poble Catalá*.)

Més sobre'l joc

Per fi havem lograt que *La Defensa* dongués la seva opinió sobre aquesta qüestió. ¡Ja era hora!

Contestant, encare que indirectament, al article que publicarem fa un parell de setmanes, tracta d'excusar l'inexplicable silenci guardat fins are, carregant el mort a certes males llengües que diuen que la campanya contra el joc se fa per conquistar certes simpaties amb fins electorals.

Francament, estém acostumats a veurer estampats en el periòdic *catalic* barrabaßades molt grosses pero cap com aquesta. Perque ¿podrien dirnos quines son aquestes simpaties que podém conquistar amb nostres campanyes moralisadores? Les dels cafeters perjudicats no es fácil, las dels jugadors tampoc, únicament logrerém confirmar lo que tothom ja sab, es a dir, que'ls que menos parlém de moralitat i d'ordre, som els únics que'ns en preocupém en el recte sentit de les paraules. De *beneficis* electorals, els senyors de *La Defensa* saben tan bé com nosaltres no'ns en portará cap.

No deixa de resultar també graciosa la suposició de que es una campanya de temporada, quant tothom sab perfectament que, apart d'articles i solts publicats en diferents ocasions, fa més de dos anys que no parém amb nostres denúncies.

Digui *La Defensa* que aixó del joc fa por a molta gent; que'ls que en dies de eleccions han de refiar de